

Christmas Carols: jaarlijkse traditie

Steenwijk, Grote Kerk, zaterdag 11 december, Cantica Sacra o.l.v. Claartje van Dokkum in Carolconcert m.m.v. Stephan van Dokkum (orgel) en salonorkest Arco Baleno, aantal bezoekers: 400

Klokgelui rond acht uur luidde het concert met Christmas Carols in. Cantica Sacra voerde voor de dertiende keer oude en nieuwe kerstliederen uit van Engelse origine.

Ze zijn een jaarlijkse traditie geworden, deze goed bezochte kerstconcerten. Cantica Sacra, begonnen als een interkerkelijk cantorij, noemt zich nu kamerkoor. Het repertoire is verspreid en ook in het aantal leden zit een stijgende lijn. Dat is niet in het minst de verdienste van dirigente Claartje van Dokkum.

Zij heeft de zangers en zangeressen met stemtechnische aanwijzingen op een hoger plan gebracht.

De programmering van deze carolconcerten komt eigenlijk jaarlijks op hetzelfde neer. De Carols zijn van oorsprong volksliederen en de benaming 'carol' duidt op wiegelied. Het dansante karakter van deze immens populaire liederen ligt dan ook voor de hand. Sinds de hernieuwde uitvoering van de carols door het Kings College Choir (jaarlijks op kerstavond!) hebben componisten zich verdrongen om de processieliederden van een hedendaagse harmonisatie te voorzien.

John Rutter is daar als geen ander in geslaagd. Van hem zong het koor schitterende bewerkingen, bijgestaan door het salonorkest Arco Baleno. Het koor voelt zich hoorbaar thuis in deze goed

in het gehoor liggende bewerkingen. De Shepherd's pipe carol zit er gebeiteld in en klinkt toch niet routineus. De vrouwenstemmen overheersen, met name de sopranen, in de a capella uitgevoerde carols. Door krachtige inzetten hebben ze neiging te stijgen. Maar in het ingetogen wiegelied 'Away in a manger' wordt dit weer gecompenseerd. De koorleden staan verspreid door de enorme kerkruimte en de stemmen mengen zich tot een eenheid. Het is een moment van ontroering in dit goed verzorgde kerstconcert. De zuiverheid is verbeterd en ook de samenwerking tussen koor en orgel vindt een goede balans. De openingscarol, traditioneel Once in royal David's city, blijft qua intonatie gevaarlijk. Maar in het gedragen gezongen 'Nativity Carol' van Rutter wordt in de schamel verlichte kerk de kerststemming

compleet. Naast fraai gearticuleerd spel in Bachs Preludium en Fuga BWV 541, liet organist Stephan van Dokkum variaties horen over Stille Nacht, La Nativite en The Three Kings van Young. Modern klankidoom werd gehoord en tegendraadse ritmes, waarbij in het laatste nummer het geluid van de kamelen langzaam lijkt weg te sterven. Na de pauze was de spanning er duidelijk af en werden de prachtige harmonisaties van Willcocks (Tomorrow shall be my dancing day) vertolkt. Spontaan applaus kreeg Arco Baleno voor de vloeiende interpretatie van Elgars Chanson de Nuit. Het publiek verliet de kerk door een haag van lichtjes, de vele populaire melodieën nog in het hoofd neuriënd. Cantica Sacra heeft met deze Christmas Carols een traditie hoog te houden.

Dick Idema

de Stentor
13-12-84